

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvántartásai és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Képez évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtatának:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécében Schalek H., Dukes M., Oppelik A. «Altalános Tudósító» hirdetési osztálya Budapest.

NYILVÁNTARTÁS 20 00.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

Lehet-e ajánlani a murokrépanak csikókkal való etetését és pótolhatja-e ez a zabot?

A kérdés első részére határozott választ lehet adni, mert a murokrépa lovak számára kitűnő takarmányt szolgáltat, melyből nagymennyiséget minden hátrány nélkül lehet etetni. A lovak nagyon szeretik a répát, teltek és simaszőrűek lesznek tőle s e mellett nem izzadnak, de legértékesebb a murokrépanak dietetikai hatása, melynél fogva bizonyos, különösen gyomor- bél- és tüdőbetegségek ellen orvosszerűen szolgál, illetőleg azok ellen megvédi az állatokat.

Csikók számára pedig a legjobb és legértékesebb takarmány, csak tulságba menni nem szabad az etetésével, mert ez esetben csontporhanyóság és egyéb ilyen betegség veszélye állhat elő, mely ellen murokrépa etetésekor célszerű foszforsavas mész adagolásával védekezni.

Helyesebb a csikók számára a murokrépa vágójával szeletekre metszeni és buza vagy más gabonaféle polyvájával keverve etetni, mert így az állatok ezt jól megrágnák és nagy mennyiségű polyvát lehet velük igen jól értékesíteni.

Már sokkal nehezebb a kérdés második részére megfelelni. A zabnak murokrépaival való tökéletes pótlásáról tulajdonképpen szó sem lehet, mert a kettőnek takar-

mányértéke között nagy különbség van. A zab viszonylag nagyon szűk, a murok pedig meglehetősen tág táparányú takarmány. A murokrépaiban nagyon sok a szénhidrát, nevezetesen pedig a cukor, s ezért is szeretik a lovak annyira, de nagy munka idején, midőn az állat sok tápanyagot használ fel, mégsem célszerű a zabot murokrépaival csak részben is pótolni. Télen azonban, midőn az állat semmi vagy csak kevés munkát végez, a zabnak csak jó részét lehet murokrépaival helyettesíteni. Ez által a takarmányozás jóval olcsóbb lesz, mely különösen a csikónevelésnél játszik fontos szerepet.

A csikónevelésnél a murok az első évben nem jöhetnek figyelembe. Ekkor a zab, mint a tejet leginkább pótló anyag, képezze a csikó fő táptalékát. Nagyon elhibázott dolog volna, ha valaki a csikó ezen legelősebb fejlődése szakában akarná a zabot murokrépaival pótolni. Ekkor széna etetésen kívül annyi zabot kell adni az állatnak, amennyit csak megeszik s ezt az év második felében 3—4 kilogrammra is fel lehet emelni s akkor már csak egy kevés murokot is lehet adagolni. A második és harmadik évben a csikónak fejlődése csökken s azért kevésbé intenzív takarmányozás a helyén való. Ekkor a zab adagot kisebbiteni lehet, sőt bizonyos körülmények között, nevezetesebben nehezebb csikóknál, teljesen be is lehet szüntetni. Ezen időszakban a széna és polyva vagy szecskaival kevert murok

igen megfelelő takarmányt képez a csikók számára.

A murokrépa nemcsak mint jó — és egészséges takarmány érdemel figyelmet, hanem igen fontos szerepet játszik a téli takarmányozásból a nyáriból és megfordítva való átmenetnél. Az étvágytalanság ellen jól hat és jó fűregűző szer.

Fagyos és rothadt állapotban természetesen nem szabad feltakarmányozni. A murok különben a fagy iránt nem igen érzékeny, de veremben hamar felmelegszik és megrothad. A verembe rakott murokrépa elegendő egy fél láb magas földtakarót alkalmazni s csak erősebb fagyok beálltával célszerű a föld fölé murok leveleket hányni, melyek a répát a fagytól kitűnően megóvják.

A murokrépa magot dörzsölt állapotban kell beszerezni. A vetésre a talajt jól el kell készíteni és az elvetett sorokat nem kell behuzni, hogy a kikelt répával a munkát minél hamarabb el lehessen kezdeni.

A murok a répa fordított, aránylag csekély munkát nagyon meghálálja s igen szép termést szolgáltat. Aránylag sítány talajon is megterem s itt a mész és káli trágyázás iránt hálás.

Az egyes féleségek közül a Kuauer-féle sárga murok a legértékesebb s a többi fajtákat úgy a termés nagysága, mint minőségére fölülmulja.

SENTEH DEZSŐ.

gazdasági szaktanár.

TÁRCZA.

Az eltűnt ór.

Írta: Wickedé C. F.

Gyönyörű éjszaka volt 1862 augusztus 4-én, midőn a nyolczadik Ohiv ezred a Blue Rivernél Chickahomingu túl felütötte táborát. A hóból ezüstös fénye áthatott a fenyőfákra, a melyek alatt voltak a sátorok és a wiporwillnek egyhangú énekével szemben olyan különösen hangzott a szomszédos tó ből átnak kurutyolása. A tó szélén állott őrt Dick Thompson és fegyverével a vállán fel és alá kezdett járni. Barátja Harry Meeks sátorából megláthatta és barátjával Tom Wareval együtt bámulva tekintett a gyönyörű emberre, a ki kék kabátjában, hegyes kalappal a fején és magas szárú csizmákban büszkén fel és alá sétált. Egyszerre csak azt látták, hogy háttal a tó felé álvá, hanyagul fegyverére támaszkodik.

»Dick talán csak még nem fáradt,« mondá Tom a másikhoz, »ez nagyon is korán volna, mert a négy óra, a melyet azért kapott, mert a fegyvere piszkos volt, csak most kezdődött.«

»Azt hiszem jó lesz ha mielőtt lefekszünk, átvizsgálom hozzá egy falatot, mert annyira boszankodott, hogy nem evett semmit, midőn elment. Van

még egy darab fehér kenyérem,« mondá a jószágos Harry.

»Nekem pedig van még egy kevés sajtom,« tette hozzá Tom Ware.

Harry Meeks magához vette a kenyeret és utnak indult. Alig tíz lépésnyire volt még a sátortól, midőn az őrt álló katona eltűnt szemei elől.

Megállott és a szemét dörzsölte, hogy meggyőződjék, jól látott-e — de a hely, a hol Dick Thompson állott üres volt és nem csalódhatott. De egyáltalában nem tudta az őrt eltűnését magának megmagyarázni és a helyen, a hová rögtön futott, nem talált semmi olyant, a miből megmagyarázhatta volna e titkot.

Gyorsan elhatározta, hogy előhívja az őrség káplárját, de még mielőtt kinyitotta a száját, leestt valami mellette a földre. Körülnézett és valami tárgyat látott a földön, a mely csakhamar elsiklott előle és a melyet valami nagy kigyónak hitt. A nád zörgése a tó partján, a melyet még néhány pillanatig, hallott, csak megerősítette őt e véleményében.

»De ez csak nem lehet összefüggésben barátom eltűnésével,« morogta magában, a kigyó csak nem boszorkány, és — az okos fickónak a csodákba,« sem szabad már hinnie.«

Rákialtott a káplárra, a ki nemsokára megjelent. De ezt annyira meglepte az esemény és olyan élénken adott kifejezést csodálkozásának hogy rövid idő múlva már ébren volt az egész ezred. Gyorsan átkutatták az egész területet, és

átvizsgáltak minden egyes bokrot, de nem jutottak eredményhez úgy, hogy az ezredes és őrnagy, a kik időközben szintén megjelentek, kérdőleg tekintettek egymásra.

»A lehető legkülönösebb eset ez, a melyet valaha ismertem,« mondá az elő, és Harry Meeks megesküszik rá, hogy az őrt nem ment el.«

»Harry bizonyára tévedt, a holdvilág vezette félre; az ember bizonyára kézen lábon csuszva eltávozott és a nagy fű eltakarta őt szemei elől. Ki tudja, hogy az erdőnek melyik része felé irányozta lépteit.«

»Látom kellett volna akkor, őrnagy úr, felelte Meeks, és Dick nem lehet szökevény.«

Az ezredes éles szeme megakadt a tó tulsó felén fekvő gyönyörű kis darab szárazföldön, mely tele volt sűrű bokrokkal; az alig tíz lépésnyire lehetett azon helyről a melyen állt.

»Mi az? Mit lát?« Kérdezte az őrnagy. »Bizonnyára elbujt ott valahol; a mig alkalma lesz elszökni.«

»Tévedhetek ugyan,« mondotta az ezredes, de úgy tűnik fel előtem, mintha a kis szigeten odaát az egyik bokron, egy kalapot látnék lögni.«

»Ó az, biztos lehet benne,« kiáltott az őrnagy, »elbujt ottan és megvárja a kedvező alkalmat, a mikor megszökhetik.«

»Alig hiszem felel az ezredes, »mert nem lehetséges átmennie a tavon, hogy ne lássák és — látja? Most egészen világosan lehet látni a kalapot. Mindenesetre odaát van valaki.«

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Athelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Mercz Mária dráskovecki állami óvónót a kapnikbányai állami óvodához helyezte át.

— **A táviratok ára.** A tavaly Londonban lefolyt nemzetközi táviró-értekezleten olyan egyezmény létesült, a melynek határozatai értelmében 1904. július 1-től kezdve lényegesen megváltoznak az európai diszrendszerű táviratok árai. Ezért fontos és praktikus az a táviródíj-táblázat, amelyet most Tyrnauer Jakob posta- és táviróosztás készített és kiadott. Megtaláljuk benne, hogy menyibe kerül ötven szóig bármily távirat akárhonnan, bárhova, egész Európa területén. A táblázat nagyon jó szolgálatot tesz hivataloknak és magánosoknak egyaránt. Ara 60 fillér. Kapható Tyrnauer Jakabnál Kassán.

Menetdíjkezdmény kivándorlóknak. A kereskedelemügyi miniszter a Fiumén át Amerikába kivándorlóknak a m. á. v. ősszes vonalán 50 százalék menetdíjmentességet engedélyezett, ha egy csoportban legalább 10 kivándorló utazik és közvetlen Fiuméba III. oszt. menetjegyet váltanak. A vasutnál az utlevél és a hajójegy mutatandó fel, amely utóbbi a budapesti közp. menetjegyirodánál, vagy pedig a minden vármegyében működő kivándorlási meghatalmazottaknál válthatók. Vas és Zalamegye területén Orbán Ignác Szentgotthárdon a kivándorlási meghatalmazott, aki mindenféle további felvilágosítást szó vagy írásbelileg nyújt. — Nevezetes ujtás lép legközelebb az utlevélügy terén is életbe. Ugyanis augusztus elsejétől az utlevelek többé nem a miniszteriumban, hanem az alispáni hivatalokban lesznek kiállítva, ami által gyorsabban fognak az utlevél iránti kérelmek elintéztetni.

Meghívó. Az alsódomborui önkéntes tűzoltó-egylet saját pénztára javára folyó évi július hó 31-én a «muszka»-teren zártkörű nyári láncmulatságot rendez. Belepti-díj személyegy 1 korona, családjegyet 3 korona. Kezde te este 6 órakor. Felülvezetések közsö-

nettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Tüzzoltóegységükben megjelenők belépő-díjat nem fizetnek. A mulatságok megelőzőleg a katori, légrádi és helybeli önk. tüzzoltó-testület versenyyakorlatot tart.

Hírdetmény. Az 1886. évi XXII. t. cz. 125. §-a, értelmében Csáktornya nagyközség előjárósága hirdeti, hogy a községnek az 1905 évre egybeállított költségvetési előirányzata a községváza I. számú helyiségében 15 napi közszemlére helyeztetett oly czéلبől, hogy azt a hivatalos órák alatt az érdekeltek betekinthessek. Kelt Csáktornyan, 1904. Jul. 27. Az előjáróság.

Uj anyakönyvi kerület. A m. kir. belügyminiszter Zalavármegyében a szoboticzai anyakönyvi kerülethez tartozó Orehoiczva, Vullária, Podbreszt kis községeket és Szentkereszt puszta Orehoiczva székhellyel «Orehoviczai anyakönyvi kerület» elnevezéssel önálló anyakönyvi kerületté alakította.

Sertésvész Zalaegerszegen. Mután Zalaegerszeg r. l. városban egy udvarban a sertésvész felépíte megállapított, ennél fogva Zalaegerszegen a sertésekre nézve az országos és heti vásárok a további intézkedésig szünetelni fognak.

A mulatság vége. Sokó Ferencz Kozlovesáki lakos, Flinscecz Lajos és Flinscecz György rimcsáki lakosok folyó hó 21-én a szántorveczi korezmában iddogáltak együtt. Az idő előre haladtával azonban a szeszgőz is szaporodott, mikor is erősebb szövalatásba elegendtek és végül a két Flinscecz Sokót jól helyben hagyva, a fején és arczán zsebkészükkel össze-vissza szurkolták. Szerencsére a sebek nem veszélyesek s rövid idő alatt begyógyultak.

† **Probszt Ferencz** Festetics Jenő gróf pénztárosa folyó hó 26-án Csáktornyan meghalt. A megboldogult ismert s rokonszenves tagja volt Csáktornya társadalmának, ki nemcsak hivatalát látta el lelkiismeretes buzgósággal, hanem Csáktornya közügyeiben is mindenkor tevékeny részt vett. Csáktornya nagyközség képviselőtestületének választott tagja s a Csáktornya vidéki lakareképénztár felügyelő-bizottságának elnöke volt. Temetése 27-én délután 6 órakor volt rend-

kívül részvét mellett. Testületleg jelent meg a temetésen a Festetics uradalom tisztikara, Csáktornya nagyközség előjárósága s képviselő testülete és a Csáktornya vidéki lakareképénztár igazgatósága s tisztviselői. Özevegye, gyermekei s kiterjedt rokonsága gyászolják. A család a következő gyászjelentést adta ki.

Özv. Probszt Ferenczné született Zechmeister Paula a saját, valamint gyermekei Mariska, Edith és Ferike és az egész rokonság nevében fajdalomtól megtört szívvel jelenti a szeretett, felejthetetlen jó férj, apa és rokonok Probszt Ferencz grófi pénztárosnak, f. hó 26-án, délután 2 és fél órakor, életének 51-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ajátos felvétele után történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai folyó hó 27-én délután 6 órakor fognak a gyászháztól a drávaszentmihályi róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 28-án déleltől 9 órakor fog a helybeli plébánia templomban az urnak bemutatattani. Csáktornya, 1904. július 26. Lelke örökjék mélyen sujtott övéi felett!

Kirándulás. A Csáktornyai Iparosíffak Egyesülete múlt vasárnap Zrínyi Károly elnök vezetés alatt kirándult a zrinylífalvai erdőbe, melyet a zrinyi-emleknél megtartott bazafias ünnepéillyel kötött össze, mely alkalommal az egyesület dalárdája is zenekelt. A 33 tagból álló társaság csak késő éjjel tért vissza a mulatságos és kedélyes kirándulásából.

A szarvasmarha tenyésztés érdekében A szarvasmarha tenyésztési alap dotálására a beruházási törvényjavaslaltban jelentékeny összeg volt felvéve. Ebből az alaphól most a törvény szentesítése után a földmívelésiügyi miniszter háromszázezer korona összeget meghaladó kölcsönt bocsájott az egyesületeknek, hitelszövelketeknek és kiszgádkábló tömörült érdekeltségnek a rendelkezésére. Az alaphól Muraköziek is, nevezetesen Szobocza község kiszgádai 10000 K-nát kaptak. E kölcsönök visszafizetési határideje maximum 5 esztendő.

»Ugyan ki volna más, ha nem Thompson? — Holla, Thompson, maga van odaát?» kiáltott az órnagy, de nem kapott feleletet rá.

»Előre emberek, kövesetek!» Kiáltotta az órnagy a körülötte állóknak. Ekkor hirtelenül egy lövés dördült el és az órnagy összerogyott. Fel-emeltek és elvitték a táborba; a golyó bele fúródott lábába.

Az emberek az ezredessel élőkön előre mentek. Nemskóra elértek a szárazföldet, de ugyan ekkor feltűnt egy ember hatalmas alakja. A kezében vitte fegyverét és vállán körül kötelet hordott. A többi oldalán akart elmenekülni.

»Fogjátok meg fiúk a gazembert!» Kiáltott az ezredes. — Alig adta ki a parancsot, már is ott lögtak a menekülőn az Ohio — ezred katonái.

A hold fénye megvilágította sötét és ravasz arczát, a melyből két tüzes, fekete szeme csak egy fénylett.

»Kicsoda maga?» kérdezte tőle az ezredes.
»Félkelő vagyok!» felelte büszkén. »Félkelő a ki hozzászókat, hogy indianusok és yankekek verekedjék. Texasi vagyok!»

»És mit csinál maga táborunk közelében?»
»Vadászaton vagyok,» felelte a félkelő minden félelem nélkül.

Az ezredes levette az ember válláról a kötelet.

»Egy lasso,» kiáltotta, »mire való ez?»
»Hogy yankekeket fogjakvele és mefojtsam őket,» mondogta gunyosan nevetve.

Az ezredes megrezsent. »Az egyik katonánk ott állott itt a mellett,» mondogta, »nem adhatna felvilágosítást nekem, hova tűnt el?»

»Megmondhatnám, ha akarnám,» felelé a félkelő egészen nyugodtan, ugyebár gyorsan tünt el!»

»Igen.»

»Megmondom, hogyan történt, mert egy sem segít rajtam, ha elhallgatom.»

»Nos?»

»Eljött az ördög és elvitte a sógorát magával,» felelte az elfogott félkelő rekedt nevetéssel. A többi kérdésekre nem akart válaszolni.

A midőn a katonák az eddigi rejtekhelye mellett eivezették, észrevettek a földön egy fegyvert, a mely eddig a nagy izgatottságban kikerülte figyelmeiket. Karry Neeks felvette és felismerte. Dick Thompson puskája volt.

Midőn erről értesítették az ezredet, akkor ez megfogta a félkelő gégegőjénél, Ha nem akar 10 percz múlva a saját kötelén lógni, úgy mondja meg, mi történt az ott álló katonával?»

»Felakusztatnak a mikor letszik,» felelte egész nyugodtan a fogoly,» de én tőlem nem kaphatják meg az óhajtott felvilágosítást.

»És miért nem? Mi okot hozhat fel, hogy ilyen ellenálló?»

»Mert ez mulattat engem, hogy magukat zavaran látom; a mivel a yankeeket csak bosszantatom, mindaz nagy örömet okoz nekem.»

E pillanatban a katonák egyike rémülettel felkiáltott es a földre mutatott. Mindnyaján odanéztek és látták, hogy egy kéz emelkedik ki a pocsolyából. — »Szent Isten, mi ez?» Kiáltott az ezredes. »Emeljétek ki emberek!» Felgyűrtek ujjaikat és hozzáfogtak a munkához. Néhány pillanat múlva előtűnt fekdű Dick Thompsonnak sáros vizes holtteste.

»Maga tudja a történeteket,» mondogta az ezredes, ismét a félkelőhöz fordulva, »van-e bátorsága mindent bevallani?»

»Bátorság! Istenemre, az nem hiányzik egy félkelő katonában sem!» Kiáltotta vadul az elfogott katoná. »Tudom az egész dologt Odadódtam lasszomat az ott álló katonára és mivel éppen nyaka köré csavarodtam, félig megfojtvra, könnyen magamhoz húzhattam.

A többi már tudhatják. Körülnéztem nem látok-e más vadat valahol és kivételten a kötelet a másik után, a ki meg akarta nézni hová tűnt el barátja.

De sajnos tévedtem és nagyon is korán húztam vissza a kötelet úgy, hogy nem is vehette észre mi zörög előtte. Midőn pedig előhívta a kaplart azt gondoltam hogy a legjobb lesz, ha csendesen vissza húzódom és csak akkor lőttem, mikor láttam, hogy észre vettek.»

»Gazember maga!» mondá az ezredes, »és holnap ott lóg majd a fan. Olyan igaz ez, a mint igaz, hogy Schmith a nevem.»

»Texasi ember nem fél a haláltól,» volt a stoikus válasz.

Korán reggel eltemették Dick Thompsonot: egy kis halom és egy vörös kereszt jelölik meg a helyet, a hol nyugszik, a wiporvill pedig altalt dalat zümmög néki. — Temetése után távol sirtjától felakusztották a félkelőt. Másnap volt a Gaines-Mills-i esata, a melyben elesett Schmith ezredes is.

Gyilkos merénylet. Folyó hó 24-én este 8 óra körül Sontl Jakab bottornyai lakos Muraszilvág felől haza felé tartott, s mikor Bottornyához közel ért, a falu melletti kukoriczásból Fodor Ferencz ugyancsak bottornyai lakos 3 szor utána lött, sőt későbbben 9 óra tájban a községben is reá lött kétszer. A vizsgálat van hivatva kideríteni a lövöldözés okát.

A budapesti m. kir. állami felső építőipariskola igazgatósága (Budapest, VII. ker. Csömörü-ut 74. sz.) értesíti azon szülőket, a kik fiaikat a jövő 1904/905 iskolai évre az intézet rendes szakosztálya első évfolyamára akarják felvételni, hogy az intézet tanulmányi beosztása az ezental felveendő tanuló részére ugy módosul, hogy a jövő iskolai évtől kezdve az ezután felveendő tanuló részére az első félév november hó elején kezdődik s márczius végéig tart; április hó elejétől augusztus hó végéig a tanulók a gyakorlatban tartoznak működni; a második és a következő félévek a rendes isk. beosztás szerint követik egymást, az utolsó félév január 31-én végződik. A tanulmányi idő 6 félévből áll. A végzett tanulók 3 évi utólagos gyakorlat mellett kömüves, kőlaragó vagy ács mesterek lehetnek s jelentkezhetnek építő mesteri vizsgálatra. A végbizonyítvány alapján egyéves-önkéntesek lehetnek; felvételnek a posta és táviratügyi s a vasuti tiszti tanfolyamra, végre jogosítva vannak mindazon hivatalos állásokra, a melyek betöltésénél érettségi bizonyítvány kívánatik. — A felvétel az I. évfolyamra az 1904/905 isk. évre szept. 1—5-ig tart, s csak november 1-3-án iratkoznak be véglegesen, a mikor legalább 4 havi építő gyakorlati működést tartoznak igazolni. A felvételhez szükséges: 1., Keresztlevél vagy születési bizonyítvány. 2., legalább négy középiskolai (gymn. polg. vagy reálisk.) osztályból szóló bizonyítvány. 3., a szeptemberben való jelentkezésnél legalább 2 havi, a november 1-én való jelentkezésnél pedig 4 havi gyakorlat.

Eljegyzés. Hessel Jakab csáktornyai kereskedő eljegyezte Deutsch Kamilla kisasszonyt.

Duhaj legények. Folyó hó 25-én délután botrányos verekedést rendeztél négy részeg ember Csáktornyan a Friedl-féle vendéglő előtt. Előbb dulakodni kezdtek, majd hatalmas verekedésre fajult a részegek civakodása, a minék meg csakhamar sok nézője akadt. A néző publikum, ugy látszik, nem volt nyükré a verekedőknek, mert ezekben sőt a csendesen járókelőkbe is beléköltöttek s valósággal veszélyeztetették a járókelők életét. Megfekezni csak úgy lehetett őket, hogy a legrakonzállanabbal, Sollics Jakab murasiklósi lakost a csendőrség elfogta s a községi fogházba zárták másnap reggelig, míg a részegségéből kijözanodott, mikor is botrányos részegségerl és csendzavarásért kellett helyt állania a törvény előtt.

Daruvár szlavóniai fűrdőből vesszük a hírt, hogy oda folyó hó 1-től 15-ig 92 új fűrdő vendég érkezett s így f. hó 15-én az ott időző fűrdővendégek száma 255 volt. Juli 1-től 15-ig átutazó fűrdő vendég 2340 volt Daruvárolt.

Ertesítés A tiszai ág. hitv. evang. egyházkerület eperjesi Collegiumának jogakadémiáján az 1904—1905. tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-től 12-éig eszközlendők; az előadások pedig szeptember 16-án veszik kezdetüket. Utólagos felvételnek szept. 13—15. napjain dékáni-, azután pedig tanári-kari engedéllyel lehet helye. Azok az egyéves önkéntesek, a kik tényleges ka-

tonai szolgálatukat f. évi szeptember hó végén fejezik be október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok határideje szeptember 1-től 15-éig terjed. A jogakadémiai hallgatók általában részesülhetnek a Collegium kebelében fennálló tápintézet kedvezményeiben (az erre nézve megállapított díjak a legutóbbi tanévben a következők voltak: ebéd és vacsoráért az I. félévben — szept. 1—decz. végéig — 50 K, a II. félévben jan. 1.—junius végeig — 74 K; csak ebédért az I. félévben 32 K, a II. félévben 46 K. A jövő tanévtől kezdve az összes évi ebéd- és vacsoradíjnak 150 koronára való felemelése megerősítés alatt áll; ezzel szemben azonban az ételeknek s főként a vacsorának javítása is eszközöltetni fog. Új és kényelmes tápintézeti épület emelése folyamatban van.) Az erre érdemesek igényl tarthatnak a Collegium által évenként kiosztalni szokott ösztöndíjakra; valamint a szeleghétsorsosok tandíjmentességre, tápintézetdíj elengedésre s a jelentékeny alaplőkével rendelkező »Jogász segély-egylet« támogatására számíthatnak. A jogakadémiai ifjúsági-, valamint collegiumi nagy könyvtár a hallgatóság rendelkezésére fog állani. Mindennemű felvilágosításokkal szívesen szolgál a jogakadémia igazgatósága.

Kereszt szentelés. Ivácsics István és felesége — Jelenics Regni a felsőpusztalai lakosok a Pusztafa és Puttyán közötti uton egy keresztet állítottak saját költségükön, melynek ünnepélyes felszentelése f. hó 24-én, vasárnap délelőtt volt nagy ünnepélyességgel. Reggel 9 órakor Csáktornyan ünnepi mise volt, mely után páter Landorf vezetése alatt processióval vonultak a keresztthez. 72 egyforma fehér ruhás leány emelte a processió s az ünnepség fényét. A keresztet Pestalics gvardian szentelte fel s az egyházi predikatiót Landorf mondta. A felszentelés után Ivácsics István nagy ebédet adott, mely a késő estig eltartott.

Kinevezés postánál. Tóth Lajos volt csáktornyai, jelenleg pécsi posta- és távirada főnököt a kereskedelemügyi miniszter postás- és távirada felügyelővé nevezte ki.

Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi miniszter Bodonyi Mariska okleveles óvónőt a dráskoveczi állami óvodához óvónővé nevezte ki.

Erdekes határozat sztrájkok ügyében. Az utóbbi időben különös kinövése jelentkezett a sztrájkmozgalmak, amennyiben átcsaptak ezek a kisipari műhelyekbe is és valóságos komikum volt nézni, hogy például az 5—6 segéddel dolgozó asztalos- vagy cipészműhelyekben is kitörött a »sztrájk«, maga után vonva egy csomó hatósági tárgyalást. Különös elfajulása e szokásnak a szegedi iparfelügyelői és illetőleg kamarai kerületben volt tapasztalható és nem ritkán súlyos kárát vallották e szokásnak a kisiparosok, akiket a munkások azzal is megkárosítottak, hogy tölték a darabszámra elvállalt munkára előlegeket vettek föl, de azért a munkát nem fejezték be. Hiába volt ez ellen az ipartörvény 93. §-ának az a rendelkezése, hogy a segéd aki darabszámra fizetetik, még szabályszerű fölmondás esetén sem léphet ki a munkából, míg az átvett munkát be nem fejezte és a munka bérére kapott előlegel le nem dolgozta, vagy meg nem térítette, mert eddig az volt a föllogás, hogy sztrájk esetén nem lehet a törvény 159 §-át alkalmazni, mely kimondja, hogy »azon segédet, vagy gyári munkást, ki munkájából jótalanul kilép, az iparhatóság visszahozhatja, kötelessége teljesítésére szo-

rihatja, sőt ezenfelül még 20 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetheti.« Ez a föllogás a munkaadók mellányos érdekének megóvása mellett megszünt most a kereskedelemügyi miniszter 22038/1904. sz. határozatával, mely Akos Arnold szegedi kir. iparfelügyelő kérdésére kimondja, hogy a sztrájk esete nem menti fel a munkásokat szerződéses kötelességük teljesítésétől, tehát a darabszámra dolgozó és előleggel bíró munkásokra alkalmazható a 159 §. sztrájk esetén is. továbbá pedig kimondja, hogy tanoncok nem vehetnek részt a sztrájkokban.

I R O D A L O M.

— **Kant.** A köznigsbergi bölcsész a maga kis furcsaságaival ime több, mint 100 esztendő tanúsága szerint bevonul a halhatatlanságba. A köznigsbergi fiatal leányok bizonyára jóindulattal és értelmességgel mosolyogtak a parókás kis öregre, a mikor ebéd után aranygombos sétapálcájával végigkocogott az úres utcákon, ezret lépve minden ebéd után. És még a tudósok is megmosolyogták, mikor az öregnek a papírseleitei közt ráakadnak azokra a furcsa feijegyzésekre, a melyet pl. az a melyet ijedten vetett papírosra, a mikor a szolgálja neve nem jutott eszébe: »Den Namen Johann vergessen. S ez a megmosolygott szürke kis ember mélyebben belevészte magát a világhistóriába és az emberek emlékezetébe, mint Nagy Fridrik, vagy akár melyik hatalmasság Napoleonon kívül. Mert a tér és idő hatalmát, a min az emberi elme hiába zuzta szét feltevéseit évszázadokon át, ez a köznigsbergi kis ember világosan és logikusan formulázta, a mikor azt mondta, hogy a tér és idő fogalma bennünk van, csak mi látjuk a dolgokat térben: és időben.

A Kant képével élén jelenik meg a Világtörténet 197. füzeté, mely a Napoleon után következő reformkorokat tárgyalja

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írója is. Egy egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes földrőkötésben 16 korona; füzetekint is kapható 60 fillérréval. Megjelen mindenhéten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18 sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján, havi részletfizetésre is.

A Csáktornya-vidéki takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága, felügyelő bizottsága és tisztikara megilletődéssel jelenti, hogy

Probszt Ferencz
uradalmi pénztáros,

az intézetnek alakulása óta felügyelőbizottsági elnöke f. hó 26-án hosszas szenvedés után örök nyugalomra lért.

Elhalálozása fájdalmas vesztéseget okoz intézetünknek; emlékét kegyelettel fogjuk megőrizni.

Csáktornya, 1904. július 26-án.

Béke hamvairal

Felolós szerkesztő:
M A R G I T A I J Ó Z S E F.
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, Margitai Jožefa urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i f.a.l računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Csáktornya«, i t. d.

Gdo da nam žito mlati?

To vam je moji dragi jedno takvo pitanje, na koje bi jednostavno mogel odgovoriti, da »Svaki gazda sam!« Ali nemoguće je, da nekoliko reči nebi prilikom te stive napre postavil.

Započel budem, kak vam je volja, vu kojoj gud šparkasi vu Čakovcu, te budem išel lijam vu vašu hižu. Samo me vrlo poslušajte, nazadnje budete pripoznali, da istinu imam.

Svaki dan, kada idem kraj šparkase, vno go i vno go ljudi vidim nutri. Jeden pe-neze dojde prosit na vekslin, drugi na intabulaciju, tretji nutri dojde plaćat, četvrti dojde prosit, naj ga još nekoj čas čekaju i t. d. Svaki ima nekakovoga posla, jeden je već dužen, a drugi se zadužiti hoće.

To vam je vu svakoj kasi tak. Tri su vu Čakovcu, ali navek su dosta napunjene.

Pretrgnimo tu sada, pak idemo k vam dimo. »Japa« puši pod sencom, »sin« leži na štali, jer se je vu noći ne naspal, pak zato japa pod jednim kune zbog njega, jedino žena se vu sobi, kuhnji muči, pak kada je doma opravila posla i ona ide za te-žaki, gde već stariša i mlajša kći žnjeju sa mlati i težaki na polju.

Japa je okolo 45 ljet star človek, jaki kaj bi još i čavlja precerat, doma je, ako-rem bi mogel delati. Sin je 20 ljet star dečko, takajše već zgodjeni, dragih već dosti ima vu selu, i on bi mogel delati.

— Pak ne delat Niti on, niti japa nikaj nedelaju. Japa zato nē, jer gdo bi onda mogel sina spod maline kleti, a sin pak zato nē jer vidi, da otec takaj lenjari.

Kada je k jelu čas, onda i otec i sin neostaneju odzadi. Obedva dobro znaju mlatiti pri zdeli.

Na mesto ovih dvēh lenjakov je druge treba zeti. Ali ovi drugi, takajše nucaju jesti, pak zvun toga i plaću. Jer ovi dva lenjariju, gdo drugi mora žito zmlatiti. Stajerce je treba dozvat, koji mlatiju. Stajerci nucaju jesti, nucaju mertuka, pak i poleg si oni takaj delaju »mertuk.« Recite mi kuliko je to kvara gazdi? Samo probajte računati!

Tak je nē čudnovato, da i takovi grunți dojdou doli, koje nije nikakva kaštiga niti nevolja postigla, nego koje je sam gazda i njegove familie lēnost doli dela.

Recite mi moji dragi, jeli je čudnovato onda, ako su čakovačke kase bolje napunjene svaki dan kak cirkva? Jer bormeš, gdo više vun hoće dati, kak ima, on mora k koj prositi.

Samo po sebi se razme, da to nespada na one gazde, koji vekeš imanje imaju i koji nemreju sami izvršiti sve posle, ovi sigurno, da su prishljeni dati žito drugim mlatiti. Ali ako su već jedenkrat na to prisiljeni, nemremo zamučati, da njim nekoju reč nebi rekli:

Nemremo razmeti prvič, zakaj daju mlatiti sa iz daleka stranjskimi ljudi, a o-primē i doma je takovih dosta vu selu siro-makov, kojim bi bormeš, jako dobro bilo, da bi si nekaj priskrbeli tak na živeš i na zimu. Je li nebi to bolje bilo, da prije na dcmaćimi pomoremo, a onda na stranjskimi, koji Bog zna od kud dojdeju? Sigurno, da bi bolje i lepše bilo, samo to je jedno, da i med pukom preveć poznaju ovu reč — jal.

L. R. J.

Kakva je bila žetva?

Vu najvećsoj strani orsaga je već za-vršena žetva i sada moremo već videti kakva je bila.

Svrha žetve je ljetoš nē tak strašno huda, kak su to od kraja nekoje novine bile pisale. Bormeš je bolša bila svrha, kak smo mi čekali. Pod zadnje dneve pred žetvom onaj dežd, sigurno je izvrstno deluval k zrelenju žita. Istina, niti reč nemre biti od toga, da je žetva izvrstna ili pak sruđuja bila. Veraš je dosta odspod od srednje, ali za hudu, za nevoljnu nju je zato nē moći reći. Nigdi vu Magjarskoj je nē bil tak hudi plod, da bi zbog njega od zimskoga glada se morali bojati. Sigurno na vuzkoma bude puku, ali zato gladovati, vu nevolji biti i doh dojtj nebude moral. Dajmo hvalu Bogu, da je ta velka pogibelj, od koje smo strahom bili, nē došla na nas. Nemoramo držati od nikakvih neprikkah, jer gazda i težak budu imali ono, kaj njim je najbolje potrebuo.

Kada smo već tu i cenimo žetve svrhu, moramo napre postaviti, da nas naj nevkani na hudi put, ako prispodobimo letošnju žetvu k lanšoju žetvi. Lani je dobra srednja žetva bila, pa i vu nekih kraja orsaga je za-sigurno dober plod bil. Naravno je, da letoš-nja žetva nije takova, nego dalko odzadi. Ali zememo napre pred dve, tri, pa i četiri ljetah žetve, koje su vno go hu še od lanjše i videli budem, da je razlika ne takva, kaj bi zdvajati merali. Sa dobrim razdelenjem i blagoslovom, pak šparno, budemo nekak preživeli do drugog ljeta žetve. Pak onda je još odzadi kuruz. Druge setve, odzadi je grozđe i sad, koje se dobro kažeju. Nemamo dakle zroka, da zdvajamo.

Vu celoju Europi je ne bila dobra žetva, kaj sigurno dobro deluje na cenu pšenice. Ali tomu je prepreeka iz jedne strani to, da je vu Ameriki dober plod bil i ne je sko-čila cena pšenice tak kak smo čekali. Malo je gori skočila, pa zato nas to malo namiri zbog hudoga ploda.

Iz orsačke hiže.

(Vu prošlim tjednu.)

Juliúša 22-ga je nazadnje ipak došel čas i na to, da su prijeli od civiliste razme-ček. Prijelo je civilistu 154 ablegatov, proti ujoj njih je volum dolo 66, a nisu bili nazo-ći 231 ablegat. Zatem su svakoga dela poseb razpravljali prilikom toga je više ab-legalov povedalo svoje mišljenje.

Juluša 23-ga su tretjikrat prečitali od civiliste razmeček, kojega su i sada prijeli ablegati. Sada ga još spravišće magnašov mora prijeti i kraj podpisati, pak bude zakon žnjega. — Denes je govoril Komjáthy Béla neodvisne stranke ablegat. Od kraja je govoril od orsa kih dugov, a zatem pak je pri strokih hrvatskih opet govoril. Veli, da smo mi prama Hrvatom nepremišljeno veliko dušni bili, i samo bratinska ljubav nas je vodila, ali koju oni nisu hoteli nam vraćati. Nemremo dopustiti, da Hrvatsku, kakti ne-oddeljeni i integratni del Magjarske gdo uzdrta. Veliko-hrvatska smisel pokvari duše, jer koj tu smisel vu sebi nosi, on nam samo nepriatelj more biti. — Ne je moći trpeti, da znutra med hatari sv. Štelana korune bi magjarski jezik proganjan bil, Kovačević je bil pripoznal, da na sadanju hrvatsku mla-dez nemremo računati. Hrvatski professori vu školi javno govoriuju proti Magjarskoj. Naj se trsi vlada, da se hrvatska mladež sa magjarskom mladežom spozna. Hrvatska mla-dež se naj dojde sim magjarski vućti. Mi smo se pripravni napraviti za hivate, ali samo tak, naj nam budu i oni pomoćniki vu službi Magjarske države.

Sada, jer je Komjáthy vu više mestah lical se Khuen—Hedervary-a mu je ov od-govor bil dal. Negdašnji ban Hrvatske i sadaš-nji minister osobe kralja veli, da on neće tajiti to, da su vu Hrvatskoj i med hrvats-kim narodom takovi, koji drugo činjju, kak bi to Magjarske povesti i zakoni od njih zah-levali, ali veli, da to nam naj nebude hudo, to se pripeti svigde. — Kaj se hrvatskih zbiranjah tiče, more reći, da su ova svigdar tak tekla da je protivna stranja navek dosta slobode imala. Kaj se mladeži tiče, more reći, da bude i sadanja mladež sa vremenom si-gurno previdla, kaj su već i stariši previdli, da sklopljenje Hrvatske sa Magjarskom, je ne samo Magjarskoj nego i Hrvatskoj na veliki hasen. Na to mladež ne samo da mo-ramo, nego i moremo računati, jer ovi sigurno budu previdli, da oni i takaj na nas raču-naju. — Zatem je na kratkoma govoril još Kovačević hrvatski ablegat. Veli da bude sre-ćen, ako bude se reč Hedervary grofa spu-nila, da moremo računati na sadanju mla-dež hrvatsku, veli da bi i na to vu školi morali vućti decu vu Hrvatskoj.

Zatem je Hieronymi trgovački minister odgovoril na nekoje interpellacije i stem je kraj bil sednici.

Juliuša 25-ga, 26-ga i 27-ga su dalje razpravljali orsačke razmečke sakoga poseb.

Politika vu stranjkih zemljah.

Englezi i rusi. Malo je falilo, pa bi mi sada pisali: englezko-ruski rat. Ali je Ruska previdla da za sada nebi bilo spametno još i od englezov dobiti malo po hrbtu, pak zato je zadovoljšćinu dala Englezkoj. (Englezi su vu pogodbi sa japanci, ali jer Japanska i tak sama izvrši sa rusi, nije treba englezku pomoć) Čela stvar se je iz toga napravila, da je Ruska dve marnerske paroladje poslala na Črleno-morje, koje su ta skriveno došle, jer drugač je poleg internationalne pogodbe Turska nebi smela prek pustiti. Tu su prijele jednu Englezku paroladju i taki osvojile. Rusi su zmislili, da kaj je na ladji se vozilo, da tobož englezi japanom švercaju. Zabadav je englezke ladje kapetan dokazal, da je to sve englezko, ruske ladje marneri su osvojili ladju. Englezka je taki sa naj odprtijim glasom zahtevala, da Rusi nazad pustiju njenu ladju, jer drugač bi na rat se obrnula cela stvar. Čeli svet je kraj Englezke stupil i svi narodi su osuditi Rusov nepravlični čin. Nazadnje je Ruska zadovoljšćinu dala Englezkoj, ladju je slobodno pustila i sa tem je sada vu Europi mir koj je već na koncu bil visel.

Turska. Vu Macedoniji je položaj sa naj-bojšom voljom ne moći reći, da je tepi. Sada je već ne dosta, da nekoje trupe haračiju, nego i od Sarafov Borisa je glas, da je veliku akciju na inil i vu Konstantinopolju hoće dinamitnu napadu napraviti Bugarske trupe se zvun toga nezadovoljšuju sa proganjanjem turkov, grkov, i srbov, nego sada već i na svoju braću, bugare vdiraju, koji nečuju s njimi držati.

Kinel armenski biskup vu Musu je zbog betege vu Konstantinopolj hotel iti, da se tam vraći. Med putom ga je turski korman dal prijeti i vu Trapezuntu vu rešt zaprti. Sumnja je, da turski korman zato nepusti vu turski glavni varaš Kynela, jer se boji da ov pred stranjskimi ministri otkrije armenski stališ. Armenski patriarka je govoril za biskupa pri velikim veziru, da ga naj pustiju slobodno, ali taj odgovor je dobil, da je biskupa ne moći pustiti iz rešta, jer je prijatelj armenski puntarov.

Transval. Englezki korman je kak se zna na kraju burškog boja rekel, kak budu se stališi popravili, bude Transvalu svoju samostalnu vladu dal. Kak se vidi, to se bude sada spunilo. Lyttleton, englezkih provinciah minister je obečal, da od budućeg ljeta nebude već englezki korman imenuval vun transvalске zašona delajuće sednice pet članov, nego bude nje sam transvalski puk zbiral.

Vatikan i Francuzka. Kak smo vu zadnjim broju pisali med Vatikanom i Francuzkom je konfliktus zbog francuzkih biskupov. Žalostno tomu konfliktusu još nije kraj. Francuski korman čeka sada, kakovoga odgovora bude dal Svetistol i samo onda bude se na dalješe stupanje odučil.

Ruska. Nesrečna Ruska či sve duže bolje ide doli. Jer nije moguće puka dugo vu sleposti, držati prje — potle pregledne ov. Kak smo već lista zaprti hoteli, čitamo iz novinah, da

su Plehve ruskih nutrašnjih poslov ministra zaklali vu Varšovi. Jeden barberski detič je hitil bombu mu pod kočiju, kada se je minister na banhof peljal. Minister je taki vumrl a kućišu se nikaj ne je pripetilo.

Amerikanski marnari vu Fiumi.

Juliuša 25-ga su znameniti stranjski došli vu Fiumu. Vu luki paroladjah vu dvem redu se je nastanilo sedem grozovitih amerikanskih ratnih paroladjah. Jeden den prije su još vu Trstu bile i vu Fiumu su je na 25-ga predpoldan čekali, ali već ob 5 vuri vu zorju su doše nutri vu luku. Vu Trstu njih ga 10 bilo, ali tri su med vremenom zbog stvari »Malacce« morale na Črleno morje oditi, tak njih je vu Fiumu samo 7 došlo. Grozovito velike ladje su to sve su bile, samo rori — skoro svaka ima tri rori — i zapovednički mosti su na roznu tarbu polarbari. Paroladjam je Barker contra, admiralis zapovednik, i 3536 ljudi ima sve skupa.

Vu jutro ob 8 vuri su zbumeli štuki i na vodjaladje contra, admiralis je 21 put bilo streljeno na pozdravljenje Fiume grada, toga guogja Magjarskog morja. Na pozdravljenje su iz Fiume iz luke marnarske akademie takajše za odgovor 21-put strelili iz štukov.

Predpoldan ob 10 vuri je opet tripul strelil amerikanski štuk, na znanje dajući, da sada Barker contraadmiralis na pohadjanje ide na suho. Menjše ladje su ga k brugu peljale sa njegovimi pomoćniki. Na suhim su ga već kočije čekale i odovud se je peljal na stan barona Roszner Ervina, zapovednika i ravnatelja Fiume. Tu su polvure bili. Roszner baron i njegova žena su sa radostjom primili goste, kojim se je lépo nakinčeno palača jako dopadala. Tu su se vu družlvi Roszner barona, zapovednika Fiume dali fotografičati. Zatem su još pohodili purgamestra Fiume Vio Ferencza i Gaal Tibora namestnog zapovednika. Zatem su nazad išli na svoje ladje.

Odvečer njim je na ladjah baron Roszner Ervin zapovednik povrnul pohodjenje i pozval nje je na drugi dan držati obed. Kad je Roszner baron ostaval amerikanske ladje, 17-put su strelili amerikanski štuki.

Drugi den tojest juluša 26-ga je baron Roszner Ervin dal večernu zabavu na čast amerikanskim marnarom. Na 9 vuru večer je bila rečena zabava, ali već dosta prije je kućija za kućijom se samo tak rekućevala. Vrème je takaj lépo služilo, jer večer nije bilo tak vruće. Ob 9 vuri je došel Barker A. F. amerikanskih ladjah contraadmirališ sa svojom pratnjom. Sa amerikanskim himnusom.

«Jankee doodle» — om ga je primila banda a amerikanski štuki pak su strelali.

Amerikanci su se jako vugodno čutili kod nas. Poslušali su lépe magjarske pesme koje su iz kraljevske opere najprvi popevali popevali. Zatem je bila zabava, iz koje su se samo kesno počeli razhajati. Amerikanski marnerski oficiri su se pobratili sa našimi oficiri i išli su vu kavane, gde su počeli popevati amerikanske pesme, a na zadnje i magjarski himnus.

Amerikanski contra-admiralis je ne mogel dosta zahvaliti magjarom, da su ga tak lépo primili vu Fiumi.

Na drugi dan tojest juluša 27-ga je on

pozval Roszner Ervina barona zapovednika i više njih iz Fiume pak je večerju dal na njihovu čast. Prvu napitnicu je Baker contra admirališ rekel lépo je govoril od magjarskog naroda i čašu je napil na njegvo Veličanstvo magjarskoga kralja. Zatem je napil još Roszner Ervin baron na zdravje contraadmirališa i na zdravje amerikanskih marnerskih oficerov.

Tabor vu Ažiji.

Japanci pod jednim preobladaju ruse. Opet pišuju novine, da bude se glavna bitka na skoro obdržala. Rusi su zgubili sve pozicije, iz kojih bi mogli se sa svrhom braniti proti japancom. Koruki japanski general već čisti put ima proti Mukdenu. Kak se vidi japancom je cilj vdrti čez ruse i nje obkoliti. Zadnjega tjedna su japanci iz vise mestah pretirali ruse. Osvojili su japanci Kiao-tonga, Niučvanga, Santana, a pod zadnjem pak su rusi veliku pobitku trpeli pri Daščao-u. Od luga sledeće javiju:

Japani su nenadano počeli strelati proti ruskoj vojsci vu Daščao-u. Rusi su 100 štukov imali, i bolje su strelali, kak japanci, ali v nedelju ob poldan je ipak prisiljeno bilo rusko pešičtvo prek dati svoje mesto japancom. Na iztoku su sa bajonetli navallili na japance; ali ovi su je nazad vudrili i rusi su vnoغو zgubili. Večer su već rusi nazad pobegli. Dvesto ruskih soldatov je oranjeno, a mrtvih broj je veliki, med njimi su dva ruski generali i vnoغو oficerov mrtvi.

25-ga juluša su japanci već i Niučvanga osvojili.

Vu najviše soldačkih krugah veliju, da je pobitka rusov sada već sigurna. Japanci su sada vu takvoj poziciji, da pred ruse moreju daji, i kak se vidi su već došli pred nje. Korupatkin ruski glavni vodja je sada vu takvim položaju, da je prisiljen se pobiti sa japanci, jer niti napre nemre, a odzadi pak ga opet japanci iskaju.

Japanci, gledėć na veliku vrucinu, od koje mrtvi hitro gnijliju i tak lahko bi i zdravi mogli betege dobiti od nezdrave duhe, sve mrtve skuriju. To je jedno jako spametno delo, i razumno je vu taboru jer im je sve jedno ili vu zemlji postane pepelom, ili pak još tu na zemlji.

To je ne istina, da bi japanci hudo postupali sa vlvovljenimi rusi, već bi naopak mogli reći, da rusi, koji posvud kanćuku nosju sobom, hudo postupaju sa vlvovljenimi japanci. Na sreću, da do sada nisu bili rusi vu tom položaju, kaj bi vnoغو japanov mogli prijeti.

Kaj je novoga?

Kaj bubnja mali birova.

Sad ne davna vu Bácsvarmeghije jednoj občini, vu kojoj svaki četrtak navadno tjedenske sejmje obdržavaju, občinsko poglavarstvo je odlučilo, da na četrtak padajući zbog težakčoga počinka svetećnoga dneva mesto redovitoga sejma vu sredu budu obdržavali. Da ovu odluku svaki, kojega sluši, znaš takaj bude, su taki dali van zbumnjati po malim birovu. Za ovaj posel odredjeni mali birova odmah pograbi tuboja i batiće i glasno proglasi, da: »Na znanje se daje svakomu, koga se sluši, da dojduću sredu četrtak bude, jerbo v četrtak nedelja je. Tim

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, Margitai Jožefa urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

na hrvatskom i mađarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Csáktornya«, i t. d.

Gdo da nam žito mlati?

To vam je moji dragi jedno takvo pitanje, na koje bi jednostavno mogel odgovoriti, da »Svaki gazda sam!« Ali nemoguće je, da nekoliko reči nebi prilikom te stive napre postavil.

Započel budem, kak vam je volja, vu kojoj gud šparkasi vu Čakovcu, te budem išel lijam vu vašu hižu. Samo me vrlo poslušajte, nazadnje budete pripoznali, da istinu imam.

Svaki dan, kada idem kraj šparkase, vnoغو i vnoغو ljudi vidim nutri. Jeden pe-neze dojde prosit na vekslin, drugi na intabulaciju, tretji nutri dojde plaćat, četvrti dojde prosit, naj ga još nekoj čas čekaju i t. d. Svaki ima nekakovoga posla, jeden je već dužen, a drugi se zadužiti hoće.

To vam je vu svakoj kasi tak. Tri su vu Čakovcu, ali navek su dosta napunjene.

Pretrgnimo tu sada, pak idemo k vam dimo. »Japa« puši pod sencom, »sin« leži na štali, jer se je vu noći ne naspal, pak zato japa pod jednim kune zbog njega, jedino žena se vu sobi, kuhnji muči, pak kada je doma opravila posla i ona ide za težaki, gde već starčša i mlajša kći žnjeju sa mlatci i težaki na polju.

Japa je okolo 45 ljet star človek, jaki kaj bi još i čavljja preceral, doma je, akoprem bi mogel delati. Sin je 20 ljet star dečko, takajše već zgodjeni, dragih već dosti ima vu selu, i on bi mogel delati.

— Pak ne dela! Niti on, niti japa nikaj nedelaju. Japa zato nē, jer gdo bi onda mogel sina spod maline kleti, a sin pak zato nē jer vidi, da otec takaj lenjari.

Kada je k jelu čas, onda i otec i sin neostaneju odzadi. Obedva dobro znaju mlatiti pri zdeli.

Na mesto ovih dvēh lenjakov je druge treba zeti. Ali ovi drugi, takajše nucaju jesti, pak zvun toga i plaću. Jer ovi dva lenjariju, gdo drugi mora žito zmlatiti. Štajerce je treba dozvali, koji mlatiju. Štajerci nucaju jesti, nucaju mertuka, pak i poleg si oni takaj delaju »mertuk.« Recite mi kuliko je to kvara gazdi? Samo probajte računati!

Tak je nē čudnovato, da i takovi grunli dojdou doli, koje nije nikakva kaštiga niti nevolja postigla, nego koje je sam gazda i njegove familie lēnost dofi dela.

Recite mi moji dragi, jeli je čudnovato onda, ako su čakovačke kase bolje napunjene svaki dan kak cirkva? Jer bormeš, gdo više vun hoće dati, kak ima, on mora k coj prositi.

Samo po sebi se razme, da to nespada na one gazde, koji vekše imanje imaju i koji nemreju sami zvršiti sve posle, ovi sigurno, da su prisiljeni dati žito drugim mlatiti. Ali ako su već jedenkrat na to prisiljeni, nemremo zamučati, da njim nekoj reč nebi rekli:

Nemoremo razmeti prvič, zakaj daju mlatiti sa iz daleka stranjskimi ljudi, a o-prēm i doma je takovih dosta vu selu siromakov, kojim bi bormeš, jako dobro bilo, da bi si nekaj priskrbel tak na živeš i na zimu. Je li nebi to bolje bilo, da prije na demaćimi pomoremo, a onda na stranjskimi, koji Bog zna od kud dojdeju? Sigurno, da bi bolje i lepše bilo, samo to je jedno, da i med pukom preveć poznaju ovu reč — jal.

L. R. J.

Kakva je bila žetva?

Vu najvećkoj strani orsaga je već završena žetva i sada moremo već videti kakva je bila.

Svrha žetve je ljetos nē tak strašno huda, kak su to od kraja nekoje novine biće pisale. Bormeš je bolša bila svrha, kak smo mi čekali. Pod zadnje dneve pred žetvom onaj dežd, sigurno je izvršno deloval k zrelanju žita. Istina, niti reč nemre biti od toga, da je žetva izvršna ili pak srēduja bila. Veraš je dosta odspod od srednje, ali za hudu, za nevolju nju je zato nē moći reći. Nigdi vu Mađarskoj je nē bil tak hudi plod, da bi zbog njega od zimskoga glada se morali bojati. Sigurno na vuzkoma bude puku, ali zato gladovati, vu nevolji biti i doli dojtj nebude moral. Dajmo hvalu Bogu, da je ta velika pogibelj, od koje smo strahom bili, nē došla na nas. Nemoramo držati od dikakvih neprihkih, jer gazda i težak budu imali ono, kaj njim je najbolje potrebno.

Kada smo već tu i cēnimo žetve svrhu, moramo naprē postaviti, da nas naj nevknani na hudi put, ako prisporobimo letošnju žetvu k lanšoj žetvi. Lani je dobra srednja žetva bila, pa i vu nekoliko krajah orsaga je zasigurno dober plod bil. Naravno je, da letošnja žetva nije takova, nego dalko odzadi. Ali zememo naprē pred dve, tri, pa i četiri ljetah žetve, koje su vnoغو hu še od lanje i videli budem, da je razlika ne takva, kaj bi zdvajati merali. Sa dobrim razdelenjem i blagoslovom, pak sparno, budemo nekak preživeli od drugog ljeta žetve. Pak onda je još odzadi kuraža, druge setve, odzadi je grozdje i sad, koje se dobro kažeju. Nēmamo dakle zroka, da zdvajamo.

Vu celojoj Europi je ne bila dobra žetva, kaj sigurno dobro deluje na cenu pšenice. Ali tomu je priprečka iz jedne strani to, da je vu Ameriki dober plod bil i ne je skočila cena pšenice tak kak smo čekali. Malo je gori skočila, pa zato nas to malo naniiri zbog hudoga ploda.

Iz orsačke hiže.

(Vu prošlim tjednu.)

Juliša 22-ga je nazadnje ipak došel čas i na to, da su prijeli od civiliste razmeček. Prijelo je civilistu 154 ablegatov, protiv njoj njih je votum došo 66, a nisu bili nazoći 231 ablegat. Zatem su svakoga dela poseb razpravljali prilikom toga je više ablegatov povedalo svoje mišljenje.

Juliša 23-ga su tretjokrat prečitali od civiliste razmeček, kojega su i sada prijeli ablegati. Sada ga još spravišće magnašov mora prijeli i kraj podpisati, pak bude zakon žnjega. — Denes je govoril Komjathy Béla neodvisne stranke ablegat. Od kraja je govoril od orsa kih dugov, a zatem pak je pri stroških hrvatskih opet govoril. Veli, da smo mi prama hrvatom nepremišljeno veliko dušni bil, i samo bratinska ljubav nas je vodila, ali koju oni nisu hoteli nam vraćati. Nemremo dopustiti, da Hrvatsku, kakli neoddeljeni i integrantni del Mađarske gdo uzdira. Veliko-hrvatska smisel pokvari duse, jer koj tu smisel vu sebi nosi, on nam samo nepriatelj more biti. — Ne je noći trepet, da znutra med hatari sv. Štefana korune bi mađarski jezik proganjan bil, Kovachević je bil pripoznal, da na sadanju hrvatsku mladez nemremo računati. Hrvatski professori vu školi javno govoriuju proti Mađarskoj. Naj se trsi vlada, da se hrvatska mladez sa mađarskom mladežom spozna. Hrvatska mladez se naj dojde sim mađarski vućiti. Mi smo se pripravni napraviti za hivate, ali samo tak, naj nam budu i oni pomoćniki vu službi Mađarske države.

Sada, jer je Komjathy vu više mestah lical se Khuen-Héderváry-a mu je ov odgovor bit dal. Negdašniji ban Hrvatske i sadašnji minister osobe kraja veli, da on neće tajiti to, da su vu Hrvatskoj i med hrvatskim narodom takovi, koji drugo činuju, kak bi to Mađarske povest i zakoni od njih zahtevali, ali veli, da to nam naj nebude hudo, to se pripeti svigde. — Kaj se hrvatskih zbiranjah liće, more reći, da su ova svigdar tak tekla da je protivna stranjka navek dosta slobode imala. Kaj se mlad-ži liće, more reći, da bude i sadanja mladež sa vremenom sigurno previdla, kaj su već i stareši previdli, da sklopljenje Hrvatske sa Mađarskom, je ne samo Mađarskoj nego i Hrvatskoj na veliki hasen. Na to mladež ne samo da moramo, nego i moremo računati, jer ovi sigurno budu previdli, da oni i takaj na nas računaju. — Zatem je na kratkoma govoril još Kovachević hrvatski ablegat. Veli da bude srećen, ako bude se reč Hedervary grofa spuni-la, da moremo računati na sadanju mladež hrvatsku, veli da bi i na to vu školi morali vućiti decu vu Hrvatskoj.

Zatem je Hieronymi trgovački minister odgovoril na nekoje interpellacije i stem je kraj bil sednici.

Juliuša 25-ga, 26-ga i 27-ga su dalje razpravljali orsačke razmečke sakoga poseb.

Politika vu stranjskih zemljah.

Englezi i rusi. Mato je falilo, pa bi mi sada pisali: englezko-ruski rat. Ali je Ruska previdla da za sada nebi bilo spametno još i od englezov dobiti malo po hrbtu, pak zato je zadovoljščinu dala Englezkoj. (Englezi su vu pogodbi sa japanci, ali jer Japanska i tak sama zvrši sa rusi, nije treba englezku pomoć.) Čela stvar se je iz toga napravila. Da je Ruska dve marinerske paroladje poslala na Črleno-morje, koje su ta skriveno došle, jer drugač je poleg internationalne pogodbe Turska nebi smela prek pustiti. Tu su prijele jednu Englezku paroladju i taki osvojile. Rusi su zmislili, da kaj je na ladji se vozilo, da tobož englezi japanom švercaju. Zabadav je englezke ladje kapetan dokazal, da je to sve englezko, ruske ladje marineri su osvojili ladju. Englezka je taki sa naj odprtijm glasom zahtevala, da Rusi nazad pustiju njenu ladju, jer drugač bi na rat se obrnula čela stvar. Čeli svet je kraj Englezke stupil i svi narodi su osudili Rusov nepravični čin. Nazadnje je Ruska zadovoljščinu dala Englezkoj, ladju je slobodno pustila i sa tem je sada vu Europi mir koj je već na koncu bil visel.

Turska. Vu Macedoniji je položaj sa naj-bojšom voljom ne moći reći, da je lepi. Sada je već ne dosta, da nekoje trupe haračiju, nego i od Sarafov Boriša je glas, da je veliku akciju na inil i vu Konstantinopolju hoće dinamitnu napadu napraviti. Bugarske trupe se zvun toga nezadovoljšuju sa proganjanjem turkov, grkov, i srbov, nego sada već i na svoju braću, bugare vdiraju, koji nečeju s njimi držati.

Kinel armenski biskup vu Musu je zbog belega vu Konstantinopolj hotel iti, da se tam vraći. Med putom ga je turski korman dal prijeli i vu Trapezuntu vu rest zaprti. Sumnja je, da turski korman zato ne-pusti vu turski glavni varaš Kynela, jer se boji da ov pred stranjskimi ministri odkrije armenski stališ. Armenski patriarka je govoril za biskupa pri velikim veziru, da ga naj pustiju slobodno, ali taj odgovor je dobil, da je biskupa ne moći pustiti iz rešta, jer je prijatelj armenski puntarov.

Transval. Englezki korman je kak se zna na kraju burskog boja rekel, kak budu se stališi popravili, bude Transvalu svoju samostalnu vladu dal. Kak se vidi, to se bude sada spunilo. Lyttleton, englezkih provinciah minister je obećal, da od budućeg ljeta nebude već englezki korman imenuval vun transvalске zašona delajuće sednice pet članov, nego bude nje sam transvalski puk zbiral.

Vatikan i Francuzka. Kak smo vu zadnjim broju pisali med Vatikanom i Francuzkom je konfliktus zbog francuzkih biskupov. Žalostno tomu konfliktusu još nije kraj. Francuski korman čeka sada, kakovoga odgovora bude dal Svetistol i samo onda bude se na dalješe stupanje odlučil.

Ruska. Nesrečna Ruska ču sve duže bolje ide doli. Jer nije moguće puka dugo vu sleposti, držati prije — potle pregledne ov. Kak smo već lista zaprti hoteli, čitamo iz novinah, da

su Plehve ruskih outrašnjih poslov ministra zaklali vu Varšovi. Jeden barberski detič je hitil bombu mu pod kočiju, kada se je minister na banhof pejal. Minister je taki vumrl a kućišu se nikaj ne je pripetilo.

Amerikanski marinari vu Fiumi.

Juliuša 25-ga su znameniti stranjski došli vu Fiumu. Vu luki paroladjah vu dvem redu se je nastanilo sedem grozovitih amerikanskih ratnih paroladjah. Jeden den prije su još vu Trstu bile i vu Fiumu su je na 25-ga predpoldan čekali, ali već ob 5 vuri vu zorju su došle nutri vu luku. Vu Trstu njih ga 10 bilo, ali tri su med vremenom zbog stvari »Malacce« morale na Črleno morje oditi, tak njih je vu Fiumu samo 7 došlo. Grozovito velike ladje su to sve su bele, samo rori — skoro svaka ima tri rori — i zapovednički mosti su na roznu tarbu porfabani. Paroladjam je Barker contra, admiralis zapovednik, i 3536 ljudi ima sve skupa.

Vu jutro ob 8 vuri su zbumeli štuki i na vodjaladje contra, admiralis je 21 put bilo streljeno na pozdravljenje Fiume grada, toga giungja Magjarskog morja. Na pozdravljenje su iz Fiume iz luke »marinarske akademie« takajše za odgovor 21-put strelili iz štukov.

Predpoldan ob 10 vuri je opet tripul strelil amerikanski štuk, na znanje dajući, da sada Barker contraadmiralis na pohodjanje ide na suho. Menjše ladje su ga k bregu pejale sa njegovimi pomoćniki. Na suhim su ga već kočije čekale i odovud se je pejal na stan barona Roszner Ervina, zapovednika i ravnatelja Fiume. Tu su polvure bili. Roszner baron i njegova žena su sa radostjom primili goste, kojim se je lepo nakinčeni palača jako dopadala. Tu su se vu družtvi Roszner barona, zapovednika Fiume dali doli fotografirati. Zatem su još pohodili purgamestora Fiume Vio Ferencza i Gaal Tibora namesnog zapovednika. Zatem su nazad išli na svoje ladje.

Odvčer njim je na ladjah baron Roszner Ervin zapovednik povrnul pohodjenje i pozval nje je na drugi dan držati obed. Kad je Roszner baron ostavl amerikanske ladje, 17-put su strelili amerikanski štuki.

Drugi den tojest juliša 26-ga je baron Roszner Ervin dal večernu zabavu na čast amerikanskim marinerom. Na 9 vuru večer je bila rečena zabava, ali već dosta prije je kućja za kućjom se samo tak rekuć rivala. Vrme je takaj lepo služilo, jer večer nije bilo tak vruće. Ob 9 vuri je došel Barker A. F. amerikanskih ladjah contraadmiralis sa svojom pratnjom. Sa amerikanskim himnusom.

«Jankee doodle» — om ga je primila banda a amerikanski štuki pak su strelali.

Amerikanci su se jako vugodno čutili kod nas. Poslušali su lepe magjarske pesme koje su iz kraljevske opere najprvi popevači popevali. Zatem je bila zabava, iz koje su se samo kesno počeli razhajati. Amerikanski marinerski oficieri su se pobratili sa našimi oficieri i išli su vu kavane, gde su počeli popevati amerikanske pesme, a na zadnje i magjarski himnusz.

Amerikanski contra-admiralis je ne mogel dosta zahvaliti magjarom, da su ga tak lepo primili vu Fiumi.

Na drugi dan tojest juliša 27-ga je on

pozval Roszner Ervina barona zapovednika i više njih iz Fiume pak je večerju dal na njihovu čast. Prvu napitnicu je Baker contra admiralis rekel lepo je govoril od magjarskog naroda i času je napil na njegvo Veličanstvo magjarskoga kralja. Zatem je napil još Roszner Ervin baron na zdravje contraadmiralisa i na zdravje amerikanskih marinerskih oficero.

Tabor vu Ažiji.

Japanci pod jednim preobladaju ruse. Opet pišeju novine, da bude se glavna bitka na skoro obdržata. Rusi su zgubili sve pozicije, iz kojih bi mogli se sa svrhom braniti proti japancom. Koruki japanski general već čisti put ima proti Mukdenu. Kak se vidi japancom je čij vrtri čez ruse i nje obkoliti. Zadnjega tjedna su japanci iz vise mestah prefirali ruse. Osvojili su japanci Kiao-tonga, Niučvanga, Santana, a pod zadnjem pak su rusi veliku pobitiku trpeli pri Daščao-u. Od toga sledeće javiju:

Japani su nenadano počeli strelati proti ruskoj vojsci vu Daščao-u. Rusi su 100 štukov imali, i bolje su strelali, kak japanci, ali v nedelju ob poldan je ipak prisiljeno bilo rusko pešitvo prek dati svoje mesto japancom. Na iztoku su sa bajoneti navalili na japance; ali ovi su je nazad vudrili i rusi vu vno go zgubili. Večer su već rusi nazad pobegli. Dvesto ruskih soldatov je oranjeno, a mrtvih broj je velik, med njimi su dva ruski generali i vno go oficero mrtvi.

25-ga juliša su japanci već i Niučvanga osvojili.

Vu najviše soldackih krugah veliju, da je pobitka rusov sada već sigurna. Japanci su sada vu takvoj poziciji, da pred ruse moreju dojt, i kak se vidi su već došli pred nje. Korupatkin ruski glavni vodja je sada vu takvim položaju, da je prisiljen se pobiti sa japanci, jer niti napre nemre, a odzadi pak ga opet japanci iskaju.

Japanci, gledč na veliku vrućinu, od koje mrtvi hitro gnjiliju i tak lahko bi i zdravi mogli belege dobiti od nezdrave duhe, sve mrtve skuriju. To je jedno jako spametno delo, i razumno je vu taboru jer im je sve jedno ili vu zemlji postane pepelom, ili pak još tu na zemlji.

To je ne istina, da bi japanci hudo postupali sa vlvljenimi rusi, već bi naopak mogli reći, da rusi, koji posvud kančuku nosiju sobom, hudo postupaju sa vlvljenimi japanci. Na sreću, da do sada nisu bili rusi vu tom položaju, kaj bi vno go japanov mogli prijeli.

Kaj je novoga?

Kaj bubnja mal biro.

Sad ne davna vu Bácsvarmegijje jednoj občini, vu kojoj svaki četrek navadno tjedenske sejme obdržavaju, občinsko poglavarstvo je odlučilo, da na četrek padajući zbog težackoga počinka svetečnoga dneva meslo redovitoga sejma vu sredu budu obdržavali. Da ovu odluku svaki, kojega sliši, znal takaj bude, su taki dali van zbumnjati po malim birovu. Za ovaj posel odredjeni mali birovi odmah pograbi tubnja i batiče i glasno proglasi, da: »Na znanje se dade svakomu, koga se sliši, da dojduću sredu četrek bude, jerbo v četrek nedelja je. Tim

misleći da je dobro zvršil svojega posla i glasno zbušnja po bubnju

Poštarskoga vježbenika grēh.

Iz Arada telegrafiraju, da Kajār Ōdōn aradskoga poštarskoga vježbenika, ravno kadje iz jednoga peneznoga lista 175 markih hotel van vzei, na činu su ga zadrobisčili. Kasnije spazili jesu, da Kajar i druga kajkava menša pokradjenja je već takaj učinil, koja sad tražiju. Na javljenje fiskalijat je Kajarija bil dal zaprti.

Tolvaji.

Tekućeg meseca 14. dneva vzorju k-Goričanec Antunu selničkome stanovniku dva tarle imajući tolvaji hižna vrata se sekirom su bili odprli zatim nuter došli peneze potrebuvali i tak su stukli gazdu, da siromaški človek naj menje tri ljedne prisiljen bude postelju čuvati. Peneze međutim nisu mogli odnesti tolvaji, ar žena se oslobodila i na dvorišće odežala na krič njeni su susedi doježali a razbojniki su pobegnuli. Žandarstvo zločinca je prijelo i čakovečkoga kotara kr. sudu predalo.

Kuk se ima jajce začuvati.

Jeden hagaiški trgovac, za dugše vreme začuvati jaja zna načina. Postupak vu tom stoji, da čisto oprana jaja vu raztaljeni želutini na moči, — zatim ako se želutini (fino kelje) na jajeta lupanji posuši, lupanje sa zomanclakom omota, kaj onda prepreči, da zrak ili vuhkeca dojde k-jajetu.

Daruvanje.

Gospodin Láng Ferencz med čakovečke siromake za razdeliti 4 korun je prikazal, što se njemu po ovim putu zahvali od varasa poglavarstva

Imenuvanje.

Magyarski kr. nutrašnjih poslov minister, Szabolcs Rezső notariuškoga pomoćnika vu lüskeszentgyörgyijski matični kotar za pomoćnoga matice- voditelja je imenoval.

Zaruki.

Tóth Károly čakovečke južne železnice činovnik, zaručil si je Löyvensohn Marišku gospodičinu vu Drávavásárhelyu.

Papira fabrika vu Légradu.

Jeden bečki konzorcium sad se sa onim bavi, da radi blizine Drave ili vu Gyékényesu ili pako vu Légradu papira fabrika da postaviju. Konzorciuma povjerenik i njegov mernik ove dane držali su smotru glede prikladnoga mesta i ako se pogoditi mogući budu, za kratko vreme već bude gori postavljena papira fabrika.

Nespreten tolvaj.

Komar Imre határórski stanovnik vu Pánics Ferencu takaj tamo stojećega stanovnika hižu nad oblok je nuter bil došel, kad Pániča ni bilo doma i peneze, koje imal je vu ormaru, je odnesel bil. Međutim kad se nad oblok nazat bil vlekel, van su mu opali penezi i druga dugovanja, koja su zatim tražeće žandare na trag dopelala.

Izniknuti bedak.

Pálfi Balint bélički stanovnik već od dugšega vremena je razumni bolesnik, nego njegova bolest nise videla pogibelna, vu svoje rodbine krugu slobodnoga ostavili jesu. Tekućeg meseca 5. dneva međutim otišel je zdoma i odonoga vremena nise povrnuo nazad. Kad je otišel iz doma iz crnoga platna hlače, kaputa i čizme je imal nasebi. Pobegnuti ponorenik je zvan toga 34 ljet star, vika koga tela, dugačkoga blédo-suhoga obraza,

kostanaste lasi, špičastoga nosa, sive oči i male beloputne mustace imajući človek. Ako bi ga gdo spoznal čakovečkome kotarskomu sudcu nek ga predade.

Gdo žabu ima vu želudcu.

Vu redki broj računati se ima ono zalosno pripećenje, koje se vu Debrecinu bilo pripetilo i kojega je aldov Balku Jozef postal poljeg lastovite svoje miseli pregnati je vu smrt. Čvrstoga, jake naravi človeka nekakova menša bolest mučila je, od nekulko danov nije imal nikakovoga apetita za jelo, kad mu je na brzoma vu glavu opalo, da vu njegovem želudcu jedna živa žaba biva i ona mu zrokuje bolesti. Badava bila mu je doktorska zabrana i pametna rēc, Balku Jozef čutil je misli vu svojim želudcu žabu, i proti ovomu naravski nigdo nije mogel njemu pomoći. Jak, silovit človek samo na brzoma je prepal, turoban postal i kad je već zadnje svoje ufanje za ozdraviti bil zgubil, otide van vu škodeuj i za gredu se obesi. Doklam su bili spazili već je mrtve bil. Za nesrećnoga samoubojnika, njegova stara majka, tuvarušica i troja detca sa suze roniju.

Unišćena velika občina.

Od strahovite nesreće dohadja glas iz Parád-Füreda. Bodony hevesvarmegijska velika občina, jedna od najvećesih obćinah ove dane je čisto zgorela. Cirkva, farof, škola sa obćinskom hižom skupa i 240 hiž takaj i druga stanja su zgorela. Žalostno, da je pet ljudih med gašenjem ognja življenje svoje pogubilo, a sto pedeset pako menje ranjenih postalo. Kvara poleg službene šacinge do jeden milijun korun ceniju. Stanovniki vu naj vekšu nevolju jesu prepali i povsema gladu podvrženi postali.

Crne koze illi bubinke.

Iz Wiena (Beč) sad javiju, da vu tamošnjem špitalu za ovo vreme šest kužnih bel žničev vraćiju, med kojimi je pet ženskih glav do 25—30 ljet stari i jedno 5 ljet staro dēte. Medju njih petorica kak se vidi bude ozdravila, šestoga položaj je vu pogibelji. Iztraga je ustanovila, da kužnoga belega macedonianski težaki donesli jesu vu Wien, koji vu Eggenburgu kod zidanja posluju. Jedna kužnoga belega imajuća žena je takaj i vumrla vu špitalu. Iz Soprona telegrafiraju, da crne koze su tam takaj donešene. Thieringer Károly wieniski štacunar došel je na pohod svoje rodbine vu Sopron, gde ta strašna nevolja pojavila se na njem. Poglavarstvo načimlo je za čuvanje uredle.

Oficirski sluga i njegova mila.

Dvoja verna, neblažena srdeca prestala su kucati ove dane. Špot i tuga razvije se sa njihovom žaljubljenostjom i oni odhitju od sebe svoje mlado življenje. Dve proste siromaške duše žrtve jesu ovomu žaljubljenomu pripećenju, jeden od šestdeset devetoga regimenta pešjak i jedna služkinja. Pred dvemi ljetni došla je vu Budapešt Kis Mária i ovdje se sastane iz svojim zemljakom Lázár Istvánom, koj je oficirski sluga bil kod 69. pešćkog regimenta. Soldat udvorni puci i na brzoma jeden drugoga postali su ljubiti. Pred slavičkom obvezani zavez neostane bez posljedica. Puca je služila kod jedne vdovice, koja nije mogla za dosta koriti, da neg ne hlepi na tulko za dečkom. Nego onda je već kesno bilo. — Za nekuliko ljednov dana je njezina gospodarica takaj nešto takvoga spazila i odpošte nju od hiže. Kis Mária spobere svoje siromašto i otide

k svojemu dragomu vu kasarnu. Mjlo se spominjali jesu, puca veli, da nemre podnašati svojega spola, da hoće vumreti. Dečko pako njoj taj odgovor dade: — Ako vumreš, neg vumrem i ja takaj. Ove dane na večer odidu vu »Aranyász« zvanu oštariju. Dečko pogodi stana, za kojega plati 3 korune. Vu zorju okolo dviuh vur čuje se strelba iz hiže. Portaš nekaj zla slutit, hotel je potrži vrata, nego prije nek bi bil mogel zvršiti ovoga posla, na novo se počuje strelba, portaš onda već samo dvoja mrliva tela najde vu hiži — Puci je srdece prevrtala kugla, dečka pako stoječ strelit sebe takaj preko srdeca. Redarstveni doktor konstatalir je smrt. Pucu vu paranja-zavod, dečka pako vu soldački špital odpelali jesu. Samoubojnik i više listov ostavili jesu za sobom. Med ovimi jeden tako glasi: — Moje ime je Lázár István i Kis Mari. — Drugoga soldat piše svojemu kapitanu, od kojega odprošćenje prosi zato, da mu je vkral njegovoga revolvera. Ar nisu imali tuliko penez, da bi si bili mogli kupiti.

Hodanjeciena — za vunputnikim.

Kr. ug. trgovački Minister črez Fiume (Rieke) vu Ameriku vunputnikom na čeli orsački železnici 50% umjerenio hodanjecieno ja dopustio, ako vu jednim čoporu barem 10. vunputniki putuju i neposrednu vu Fiumu na III. razredu hodnokartu mienjaju. Pri kolodvoru putnilist i od ladje karta pokazati se mora, koja zadnja vu budapeštanskim središnji hodnokarta-kancelariji, ali pak vu svaki varmegiji službovani vunputujućim punomoćniki se mogu mienjati. Na područje Vaš i Zalavarmegije je Orbán Ignác vu Szentgotthardu vunputujućim punomoćnik, koj svakofele razjašnjenje ustmeno, ali pak pismeno daje. Znamenito novota stupi vu bližnjem vremenu na putnilist posao. Naime od prvoga augustusa počemši, putnilisti već ne budu se vu ministeriumu, nego pri podžupanskim uredu vundavali, jer tako na brzoma se budu prošnji za putnilisti odpravili.

Hercegrimaša ljetovanje.

Vaszyr Kólos nadbiškup, hercegrimaša, koj ljetnu dobu vu balatonfüredskim svojim ljetnim kaštelju spunjava, svaki dan se svomemu boljšemu zdravju veseli. Bolesti njegove, koje prednekolikimi ljedni se bile jesu pojavlate, svaki dan se po redješe ponavljaju. Njegov hižni doktor Jordán Ferenc budapeštanski nadvratitelj vu svakim ljednu višekrat pohodi nadsvećenika, koj se navadno sece po svojm vrtu. Poljeg hercegrimaša se stalno njegov tajnik dr. Andor György održava. Dr. Kohl Medard biskup, koga njegova služba k glavnomu varasu veže, je takodjer više vremena kre cirkvenoga vladalaca. Hercegrimaša vu augustusu mesecu za nekoliko danov pretrgne svoje ljetovanje i vu glavni grad Budapešt dojde, da bude na dan narodnog svetka Sv. Štefana, prošeciju vodit.

Diamantske meše biskup.

Iz Esztergoma telegrafiraju: da Boltizár Jozsef biskup i nadbiškupski namestnik ove dane obdržaval je vu esztergomskoj glavnoj stolskoj cirkvi svoju diamantsku mešu. Na ovoj meši biskupije svećenstvo, varmegijsko poglavarstvo pod Horváth Béla nadžupana vođenjem i vu velikim broju obćinstvo bili jesu delniki. Po zvršenoj službi božjoj obed je bil, kojega nadbiškup dal je na čast svomemu namestniku. Varoš je sa zastavimi bil na kinčeni.

Familiansko prokletstvo.

Iz Korfu-e od krvnoga familianskoga pripećenja glasa donasa brzjav. Jednoga vu

velikem poštenju stojećega starca poimenu Dreigissevics fiskala strelil je sin njegov, kajti mu ni hotel više penez dati. Krvoločnik i sestru svoju je takaj smrtno bil oranil. Dreigissevics sa svojim sinom i k-čerkom poslje šetnje okolo jedenašte vure na večer se dimo jesu povrnuli na svoj stan Tamo sin njegov koj već do 280 jezer korun bil zapravil iz nova prosi penez od njega, nego otec njegov na čerke svoje reči ni mu hotel spuniti prošnju njegovu. Na to se sin razlut napre vzeme svojega revolvera, kojega neprestano nosil je sobom i dvakrat sproži na otca i na sestru svoju. Otec je tako vumrl puca pak se smrtnom bori. Krvoločnik po zadržanju javi, da on samo sestru svoju na kamil je skončati, jerbo, što se penez tiče, navek mu neprijateljica bila. Redarstvo je velikoga truda imalo da je krvoločnika moguće bilo obraniti od puka, koj ga je hotel skončati od srditosti.

Z A B A V A.

Zginjeni stražar.

Spisal Wickede C. F.

Krasna noć je bila. Ljeta 1862-ga augusta 4-ga, kada je osmi Ohio regiment preč Chikahomyna kraj Blue—Rivere podigal svoj logor. Srebrni sja, meseca je predrl čez borovih drevjeh, pod kojimi su bili šatori, i sa jednoglasnom popevkom wiporvillia se na proti tak čudnovatim čulo breketanje žabah vu susjednoj mlaki. Na bregu mlake je stal stražu Dick Thompson i sa puškom na pleći je počel gore-dole hoditi. Njegov pajdaš Harry Meeks je iz šatora videl ga i sa svojim pajdašom Tom Ware-om su začudjeni gledali na lepog čoveka, koj je vu plavim kaputu, na glavi sa špičastim škriljakom i vu duge sare čizmah se gori, doli šetal. Na jednokrat su samo to vidli, da sa hrbtom k jezerišću obrujeni, se natehkoma na pušku naslonil.

«Dick je znam već truden,» rekel je Tom k drugomu, to bi jako zagod bilo, jer četiri vure, koje je zato dobil, da mu je puška nečista bila, se samo sada počnuju.

«Mislim si, da bude dobro, ako prije, kak se ležemo, mu odnesemo jeden falat, jer se je lak srdil, da je ne jel nikaj, kada je otišel Imam išče jeden komad beloga kruha,» rekel je dobrstivi Harry.

«A ja pak imam još malo sira,» dodel je Tom Warre.

Harry Meeks je k sebi zel kruha i odputil se je. Komaj deset koračajov je bil još od šatora, kada je stražu stojeći soldat zginul mu spred oči.

Postal je i oči si je počel ruliti, da se osvedoči, jeli je dobro videl, — ali mesto, gde je Dick Thompson stal, je prazno bilo, pak se je zato ne mogel vkaniti. Ali nikaj si je ne znal premisliti kak je zginul stražar i na mestu, kam je taki bežal, je nikaj ne našel takvoga, iz česa bi si mogel raztumačiti celo stvar.

Na hitrom se je odlučil, da zove kaprola patrola, ali prije, kak bi bil usta odprl, je nekaj doli opalo kraj njega. Okoli je pogledal i nekakovu stvar je videl na zemlji, koja se je taki posmeknula z pred njega i koju je on za veliku kaču držal. Šušlanje trstike kraj jezerišta, koje je još nekoj čas čul, ga je još bolje potvrdilo vu njegovoj misli.

«Ali to znam nemre biti sklopleno sa mojega pajdaša znikojenij m,» šermjal je vu sebi, «im je kača znam ne coprnica, pak i spameten čovek već niti nesme vu čudesah veruvati.»

Zakričal je kaprolu, koj je nakratkoma došel. Ali ovoga je tak prestrašila čela stvar i začudjeni je tak glasno javil, da za kratko vreme je na nogah bil celi regiment. Nahitroma su spreiskali celi prostor i pregledali su svaki pojedini grmčić, ali ne su došli do svrhe tak, da je oberst i major, koji su med vremenom takaj došli začudjeno gledal jeden na drugoga.

«Jeden z med najčudjenovateših slučajih je to, kojega sam da bil videl,» rekel je prvi. «pak Harry Meeks prisegne na to, da je stražar ne otišel.»

«Harry sigurno bludi, ga je svetlost meseca vkanila: čovek je sigurno na rukah i nogah plazuč otišel i velika trava ga je skrila pred njim. Gdo zna, dak kojemu kraju šume je otišel.»

«Trebalo bi mi ga bilo videti onda gospodin major,» odgovoril je Meeks «pak niti Dick nemre biti dezenterec.»

Obersta bistro oko se je zadelo na drugi strani ležećoj lepjoj suhizemljici, koja je puna bila gustih grmova; ono je ne već kak 10 koračajov bilo od onoga mesta, na kojem je stal.

«Kaj je to? Kaj vidite?» Pital ga je major. «Sigurno se je skrilit tam gde dok bude priliku imel skočiti.»

«Morebiti kaj se vkanujem» rekel je oberst, «ali tak se mi vidi, kak da bi na malim sisku tam prek na jednim grmu jednoga škriljaka videl viseli.»

«On je, sigurni morete biti vu tem,» zakričal je major» skrilit se je tam i počeka dobru priliku, kada bude skočiti mogel.»

«Tezko mislim,» odgovoril je oberst, jer je ne bil mogućen prek iti čez jezerišće, da ga nebi videli, pak — Vidite? Vezda je već čista dobro moći videti škriljak. Svikak, da tam prek mora biti negdo.»

«Ali gdo bi bil drugi, ako Thompson ne? — Holla, Thompson, vi ste tam prek?» zakričal je major ali ne je dobil odgovor.

«Napre ljudi, hodite za menom!» Zakričal je major su k okoli njega stojećim. Sada se je nahitroma jedno streljenje čulo i major se je doli zrušil. Gori su ga zdigli i odnesli vu logor; kuglja se mu je vu nogu zavrtala.

Ljudi su za obrstom napre išli. Nakratkoma su do sahe zemlje došli, ali ravno onda se je zdignula jednog čoveka silna spodoba. Vu ruki je nesel pušku i okoli plećah je vužu nosil. Na drugi strani jezerišća je hotel pobegnuti.

«Primite decki nevaljanca!» Zakričal je oberst. — Komaj kaj je zapoved dal, već su tam viseli na pobegnjencu Ohio-regimenta soldati.

Sjajnost meseca mu je obsvetila temni i lukavni obraz, iz kojega su se dve žareče, črne oči tak rekuće svetile.

«Gdo ste vi?» pital je od njega oberst. «Pobunjenik sam!» odgovoril je gizdavo. «Pobunjenik, koj je vučen, da se sa indiani i yankei tučem. Iz Texasa sam!»

«Pak kaj delate vi poleg našeg logora?» «Vadasim,» odgovoril je pobunjenik bez straha.

Oberst je iz plećah čoveka zel vožu. «Jeden štrik,» zakričal je, «za kaj je to?» «Da yankee-stražare primem i nje zagutim,» rekel je lukavno se smejući.

Oberst se je stepel. «Jeden naš soldat

je stražil tu kraj jezerišta,» rekel je, «nebi mi mogli dati obavjest, kam je zginul?»

«Mogel bi povedati, ako bi hotel,» odgovoril je pobunjenik čista mirno, «kaj ne, da je na hitroma zniknul!»

«Jest.»

«Povem kak se je pripetilo, jer itak mi nikaj nepomore, ako zamuknem.»

«No dakle?»

«Došel je vrag i odnesel je sobom svojega šogora,» odgovoril je vlovljeni pobunjenik sa piskullivim smehom. Na druga pitanja je ne hotel odgovoriti.

Kada su ga soldati kraj sadašnjeg mu skrivnog mesta odpeljali, na zemlji su spazili jednu pušku, koja njim je do sada vu velikim zmešanju ne opala pred oči. Harry Meeks nju je gori zel i spoznal nju je. Dick Thompsonova puška je bila.

Kada su to povedali obrstu, onda je on sam zgrabil pobunjenika za požirak. — «Ako nećete za deset minut na svojim vužincu viseti, tak povećte, kaj se je pripetilo sa stražućim soldatu?»

«Obesiti me morete gda vam je volja,» odgovoril je vlovljeni čista mirno, «ali od mene nebudete dobili niti jednu reč.»

«Pak zakaj ne? Kakvoga zroka morete donesti, kaj tak proti stojite?»

«Jer to mene veseli, kaj vas vu zmešanosti vidim; s čim samo morem yankee srditi, to sve meni jako veliku radost napravi.»

Vu tem času je jeden zmed soldatov prestrašeno zakričal i na zemlju pokazal. Svi su ta gledali i vidli su, da se jedna ručka zdigava vun iz mlake. — «Sveti Bog, kaj je to?» Zakričal je oberst. «Zdignite ga vun ljudi!» Podsukali su si rukave i prijeli su se dela. Za nekoj čas je pred njimi ležalo Dick Thompsona blatno, mokro mrtvo-telo.

«Vi znate, kaj se je zgodilo,» rekel je oberst k pobunjeniku se obrnući, «jeli ste segurni, imate kuruz da sve valujete?»

«Kuruz! Boga mi, to ne fali niti vu nijednim pobunjeniku!» Zakričal je divje vlovljeni. «Znam celu stvar. Prek sam hitil vužinca na stradu-stojećeg solzata i jer se mu je ravno okolo šinjaka namotal, napol zagutjenoga sam ga lahko k sebi potegnul.

Drugo već znate. Okolo sam gledal, jeli nebi videl još drugu zver gde i hitil sam vužinca i za drugim, koj je hotel poglednuti, kam mu je zginul pajdaš.

Ali žalostno je, nešam trefil, jako sam zagod potegal nazad vužinca, tak da je on niti ne mogel spaziti, kaj sušnja pred njim. Kada pak je kaprola zval, sam si mislil, da bude najbolje, ako se tiho skrijem, i samo onda sam strelil, kada sam videl, da ste me spazili.»

«Lopov ste vi,» rekel je oberst, «i zutra budete tam viseli na drvi. Takva istina je to, kak je meni Schmidth ime.»

«Texaski čovek se neboji smrti,» bil je kratki odgovor.

Rano vu jutro su zakopali Dick Thompsona, jeden mali grob i jeden črteni križ značiju mesto, gde počiva, a wiporwil pak mu večernu pesmu speva.

— Po njegovim sprevodu, dalko od groba su obesili pobunjenika. Drugi den je bil boj pri Gaines-Mills-u, vu kojim je i Schmidth oberst opal.

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Clena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-centl.	kor fill.
Buza	Pšenica	18.70—
Zab	Zob	12.10—
Rozs	Hrz	12.50—
Kukoricza uj	Kuruzza nova	12.80—
kendermag	konopljeno seme	18.00—
Árpa	Ječmen	11.50—
Fehér bab uj	Grah beli	16.00—
Sárga >>	> žuti	14.00—
Vegyes >>	> zmšan	12.00—
Lenmag	Len	15.00—
Bükköny	Grahorka	12.00—
Tökmag	Koščice	16.00—

Ügyes képviselők kerestetnek!

Szeszt

a legjobb likörök, pálinkák mindenféle spiritusz és ecet készítéséhez felülmúlhatatlan minőségben szállíthatók.

Nagy megtakarítást, mesés eredményt biztosítok.

Megbízható különleges receptek.

Árjegyzéket és prospectust ingyen küldök.

Dollak Fülöp Károly

szeszgyára

Prága (Csehország).

Ügyes képviselők kerestetnek!

2768 sz. tk. 904

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hermann Imre Hermann Máttyás, Hermann Lőrincz és Hermann Ilona novákovecki lakosoknak valamint csatlakozott társaiknak, Santek Antal novákovecki lakos elleni végrehajtási ügyében 420 korona tőke, ennek 1903. évi május hó 6 napjától járó 5% kamatai 56 K. eddigi és 24 K. 40 t. arverési kérvényi költség továbbá 361 kor., 89 K. 34 f. és 600 K. K. tőkék s járulékaik kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbírósg területén fekvő következő ingatlanok, ugymint: a novákovecki 29 sztkjvben foglalt + 38 hrsz. kert a vhzjt. törv. 155. és 156. §-ai alapján külön és egészben 16 K., u. a. sztkjv-ben l. 99 hrsz. rét 48 korona, 1595 sztkjvben l. 1828 hrsz. szántó 264 K., 982 sztkjvben + 573 hrsz.

rét egészben 177 korona, 985 sztkjvben + 2037 hrsz. kert 32 korona, 951 sztkjvben + 1407 hrsz. szántó 40 korona, 954 sztkjv. + 440 hrsz. rét 72 korona, 954 sztkjv. + 642 hrsz. rét 56 korona u. o. 663 sztkjvben + 1836 hrsz. szántónak Santek Antal (nős Herman Ilonával) nevének álló B 19 sorsz. alatti 2/16 része 297 K. u. o. 966. sztkjvben l. 760 hrsz. rét 80 K. u. o. 965 sztkjvben l. 2075 hrsz. szántó 96 korona kikiáltási árban mint becser

1904. évi augusztus hó 23-ik napján d. o. 10 órakor Novákovecz községhezánál Dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megteremtendő arverésen eladatni fognak.

Venni szándékozók figyelemzetnek, hogy az arverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-a bantpénz fejében letendő.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság. Perlakon, 1904. márcz 21. 746

WARAZSDON,

a város közepén egy tehermentes ház, szabadkézből azonnal eladó. A vevő a vételnél esetleg fenmaradó hátralékos összeg után csak 4% kamatot fizet. Bővebbet Lowrencsics Lukács kerekpárgyárosnál Varazsdon, Draugass 10.

U VARAŽDINU

sredina varaša jedna raztereta hiža, iz slobodne ruk je odmah na prodaju. Kupec pri kupovanju na slučajnu postojeću poslie zaostatnu svotu samo 4% kamate plati. Obilnost pri Lowrencsics Lukács dvokolice tvorničaru u Varaždinu, Dravska-ulica, broj 10.

Schicht-szappan

„szarvas“

vagy

„kulcs“

Jegygyel

Lehetőbb legkisebb és ennél fogva legolcsóbb szappan. Minden ár s alkatrészektől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen ügyeljünk hogy minden darab szappan a Schicht. névvel és a fenti védjegyek együttesével legyen ellátva. !!

680 11 36

BRAZAY KÁLMÁN
SÓSBORSZESZ
KÉSZÍTMÉNYE.

NAGY ÜVEG ÁRA - 2 KOR
KIS ÜVEG ÁRA - 1 KOR

Használati utasítás minden üveghez mellékelve van.

680 21-02

Egy jó erkölcsű fiu
tanulónak
felvétetik

Mayercsák Béla

vegyes kereskedésében

Csáktornya. 744 4-3

Cyümölcs és szőlő sajtók,

„HERCULES“ folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel és nyomóerő szabályzóval a legmagasabb munkaképesség biztosítva.

Hydraulikus sajtók különösen magas nyomás és nagy munkaképesség ellérése

Szőlő és gyümölcsűzők és bogymorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek fekvően és kocsira szerelve.

Lé-sajtólók és a gyümölcslé készítésére szolgáló bogyórlók. Aszaló készülékek gyümölcs és főzelék aszalásra, gyümölcs-vágó és hámozó gépek legújabb szerkezetű szabad önműködő „Syphonia“ permetezők, hordozhatóan és kocsira szerelve a szőlők és fák permetezésére, a szegecs és tormács, valamint a vértetű kiirtására; **szőlőekék** gyártatnak és szállítatnak jótállás mellett a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA

gazdasági gépgyárai, vasöntödéje és ekegyára által

743 3-12

BÉCS, II. Taborstrase 71.

Kitüntetve 500 arany, ezüst éremmel stb

Részletes árjegyzékek ingyen és bérmentve. Képviselők és viszontárúsítók kerestetnek.

